

Briefing

December 2009 Nr. 74

Briefing

Briefingmaterial

skickas till Marita Täppinen
Fornbacken 41, 2tr, 152 56 Södertälje
E-post: tappinen@telia.com
eller ordforande@sgsresa.nu

Adressändringar:

Skickas till Elly Mattsson
Kälarvsgatan 16, 784 72 Borlänge
E-post: elly.mattsson@telia.com

Resmästaren:

Vår Resmästare är Lotta Borgiel
Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker

Sista materialdag för nästa nr. är 1 februari 2010.

Annonser svartvitt:

En helsida kostar 500 kr och en halvsida 250 kr.

Annonser färg:

En helsida kostar 1000 kr och en halvsida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.nu
E-post: ordforande@sgsresa.nu

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 200 kr. Familjemedlem 75 kr.
Postgiro: 429 14 52-3

***Nu är det dags att betala
medlemsavgiften för 2010!***

STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
031-97 21 02
anders.gezelius@axiell.se

Vice ordförande:

Kristina Bergman
031-82 90 80
kristina_bergman@telia.com

Sekreterare:

Magnus Andersson
042- 14 67 51
magnusanderssonexpeditions@yahoo.se

Vice sekreterare:

Kerstin Strandskog
08-19 72 83
kerstin.strandskog@comhem.se

Kassör:

Ebba Thorén
035-505 70
ebbathoren@telia.com

Vice kassör:

Kent Knutson
0520-47 96 58
kent@knutson.nu

Klubbmästare:

Gunnar Andersson
0477-205 67
gatron@telia.com

Briefingansvarig:

Marita Täppinen
08-550 156 14
tappinen@telia.com

Resmästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00

Ledamöter:

Bengt Cederfeldt
08-96 14 95
Elly Mattsson
0243-22 85 88
elly.mattsson@telia.com

Innehåll

4	Ordförande har ordet	14	Bland björnar i Alaska ... <i>han är inte farlig, bara man är varlig...</i>
6	SGS profilen - <i>om att rida kamel genom Australiens öknar, sa hon inget.</i>	17	Pruta med stil, respekt och förnuft – <i>en konststart många av oss behöver träna</i>
7	Berra på nya äventyr	18	SGS östra 10 år
7	SGS lilla språkskola	19	Närkontakt med regnskogen <i>och dela toalett & sovrum med spindlar, skorpioner, krabbor och paddor</i>
8	Vykortshälsningar	20	Det andra Kina – Taiwan, Macau och Hong Kong, <i>en resa i spåren av tyfoner och jordbävningar</i>
10	Höstmöte i Göteborg – <i>astronomi och vodou</i>	26	Resemästarens sidor
12	Reserapport från Cornwall och Scilly Islands – <i>tropisk blomsterprakt</i>		

Förstasidesbilden

Björnbus i Katmai, fler björnar på sid 14.

Foto: Dag Jonsson

Baksidesbilden

Inskickad av Dag Jonsson.

Ordföranden har ordet ...

Anders
Gezelius

Var i hela världen har du varit?

Det var den mycket passande texten på det lilla runda märke vi fick att fästa på kläderna för att de skulle veta vilka som hörde till gruppen, när vi besökte Världskulturmuseet under höstmötet i Göteborg. Som vi vet sedan tidigare så finns det inga länder eller territorier som inte åtminstone någon gång har haft besök av SGS:are så frågan kan på visst sätt besvaras tämligen enkelt: "Överallt"!

Samtidigt är det naturligtvis inte så att vi har varit "överallt" även om medlemmar varit i alla länder och många medlemmar också varit på imponerande många ställen. Om man ska rannsaka sig så är det säkert så att vi inte ens kan säga att vi har varit "överallt" ens i vårt eget land. Det är en stor och skiftande jord vi lever på och resmålen att längta till och kanske också resa till kommer att räckta längre än vår tillmätta tid. Svaret på frågan i rubriken, om den nu behöver något svar, blir nog att vi har varit på några ställen, kanske till och med ganska många och varierande platser, men att det finns oändligt många fler platser kvar. Och tur är väl det.

På höstmötet fick vi också fullständigt klart för oss att några förhoppningar, om nu någon hade det, om att kunna utsträcka resandet bortom vår jord, det ska vi inte ha. Det var mycket fascinerande att få ta del av den "resa" ut i världsrymden som vår gästföreläsare, Marie Rådbo, bjöd på. Hon hade en sällsynt förmåga att göra de obegripliga avstånden i universum nästan begripliga. Av applåderna och åtgången av hennes bok att döma så delade många den uppfattningen.

Bara ett par reflektioner till efter mötet i Göteborg. Som vanligt ett varierat möte och många goda möten och samtal, även om jag alltid tycker att jag har haft alldeles för lite tid att prata med nya och gamla vänner. Förhoppningsvis är inte alla lika fokuserade på själva mötet och att det ska fungera som jag är och har bättre förutsättningar för att ta tillvara möjligheterna till samvaro. Jag får för egen del säga att jag är nöjd med mötet och hur det avlöpste. Som alltid var det ett och annat som hände som skapade bekymmer, men jag hoppas att det för det mesta var sådant som inte märktes så mycket. Vi har under årens lopp varit

på många olika ställen och det finns för och nackdelar med de flesta. På de stora, etablerade konferensanläggningarna kan vi med visst fog förvänta oss att allt ska fungera utan större problem, men samtidigt kan det kanske bli lite mer personligt än på ett ställe som t.ex. Hållandsgården där det finns ett större mått av personligt engagemang från de som arbetar på stället.

Hur det blir på vårmötet 2010 vet vi naturligtvis först i efterhand, men vi känner oss ganska säkra på att det blir bra eftersom vi för ovanlighetens skull återkommer till ett ställe där vi tidigare varit. I maj kommer vi åter att samlas i den trevliga staden Lidköping där vi blev så väl omhändertagna för några år sedan. Vi är glada och tacksamma för att vi har fått den möjligheten efter att vi redan tidigare beslutat och bokat in oss i Hjo bara för att sent i höst få besked om att vår tilltänkta arrangör gått i kon-

kurs. Kanske en av de risker vi tar när vi försöker hitta mindre och mer personliga platser och anläggningar. Tur i oturen att vi var välkomna till Lidköping och helgen inte upptagen.

Det leder osökt in på ett av mina ständigt återkommande önskemål: Kom med förslag på ställen som kan ta emot oss! Tänk bara på att man måste kunna ta hand om minst 120 personer med mat, övernattning och möteslokal.

Det är kanske lika bra att jag tar mina andra ständigt återkommande önskemål på en gång: Skriv bidrag till Briefing! Värva nya medlemmar och kom med förslag på spännande föredragshållare till våra möten!

Med detta sagt vill jag till slut önska er alla en God och Vilsam Jul, vare sig ni firar den hemma eller ute någonstans i världen och naturligtvis också ett mycket Gott Nytt Resår!

Nya medlemmar i SGS

Vi är glada att kunna hälsa följande välkommen i föreningen:

Susan Smith
Hjorthagsgatan 10 E
413 17 Göteborg

Lennart Rudholm
Tomtebogatan 40 3 tr
113 38 Stockholm

Margareta Thelberg
Hagvägen 4
43742 Lindome

Jag kommer från Bohuslän. Jörlanda - där man bakar den berömda julvorten.

1. När och hur blev du medlem i SGS?

1988, d.v.s. alltid! Jag har varit med från start, när föreningen bildades. Har suttit i styrelsen och var vice ordförande i början.

2. Har du deltagit i något av föreningens höst- eller vårmöten?

Ja, många, nästan alla; jag prioriterar träffarna framför annat om jag inte är ute och reser. Det är alltid trevligt att träffas och möta medresenärer från olika resor. Att lyssna till inspirerande föredrag och "lördagseftermiddagsprogrammen" brukar också vara intressanta.

3. Din bästa resa hittills? (Behöver inte vara en SGS resa.)

Kan inte välja en – får jag välja fyra-fem? Två - då blir det en julresa på Hurtigrutten och min resa till Antarktis. Ge-

mensamt för bägge resorna är LJUSET. Det blå ljuset är helt fantastiskt och jag planerar förövrigt att fira jul på Hurtigrutten i år igen.

4. Din drömresa om du varken behöver ta hänsyn till tid, pengar, hälsa eller tillståndet i världen?

Afghanistan – om det arma landet kunde få fred någon gång. Det är människorna, de isolerade små byarna i bergen, kulturen, allt.

5. Vad har du alltid med dig när du reser?

Jag har inget speciellt med mig, utom nål och tråd och sånt förstås. Fast förresten – sedan jag fick lunginflammation på en resa har jag numera alltid med mig en febertermometer.

6. Vad vill du helst läsa om i Briefing?

Den ska ju handla om resor. Man får tips och idéer; jag läser det mesta.

Reserapport från Berra.....

Text och bild: Yvonne Tegelberg

I augusti fick jag följa med mina kompisar till Abisko. Vi började med att åka Inlandsbanan. Det var en väldig massa ”stopp”: vacker utsikt, fotografering, mat och fika, m.fl. ”Matstoppen” var de intressanta, tyckte jag; fotograferandet kan kompisarna roa sig med.

I fjällen har jag varit många gånger. Men den här gången var jag med om något nytt. Jag fick åka lift upp på fjället Nuolja! Om ni inte tror på mig, titta på bilden, det är min svans till vänster i liften. Det var bara matte som trodde att jag skulle klara av det. Kompisarna tordes inte ens titta, vissa vågade knappt åka själva. Men jag tyckte bara det var häftigt.

Tillbaka till fjällstationen fick jag sträcka på benen och vandrade off pist på egna tassar.

SGSs lilla språkskola

HEJ

TACK

ADJÖ

TERVE

KIITOS

HYVÄSTI

SHLOMO

TAUDI

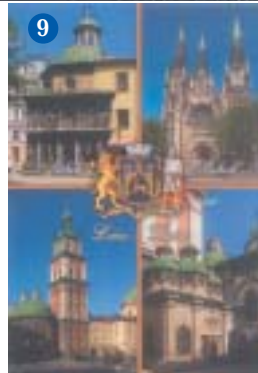
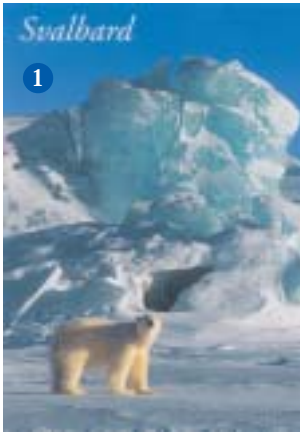
FOSH BASHLOMO

ZDRAVO

OV SASTO

SASTIPAJA

**finska
syrianska
romani**

1. Ny Ålesund, lördag

Efter att ha upplevt skiftande väder har vi nu sol. Vi har sett 11 isbjörnar, dock inte på en gång. Valrossar, sälar och massor av fåglar. Verkligen ett äventyr med en annorlunda sträckning. Hälsningar Marianne o Stig

2. Jiou-Fen, 15/10-09, (9-26 oktober, Taiwan 2)

Hej! På grund av tyfoner och många ras har vi fått omkastningar i programmet. Vi har sett Taipei och delar av ravinen i Taroko och befinner oss nu på Gröna ön istället för Lanyo som det var tänkt. Men här är också vackert med växtlighet och klippformationer. Imorgon fortsätter vi med båt o buss söderöver. Hälsningar Elly och Ebba

3. Bardejov 7/10 2009

En hälsning från två tågloffande SGS-are som just nu är i Bardejov i nordöstra Slovakien. Kristina Aronsson o Stellan Håkansson

4. São Miguel, Azorerna

Vi har en härlig semester i Furnas, där vi badar i Ungdomens Källa. Vi blir bara yngre och yngre för varje dag. Hälsningar Irene med väninna.

5. Rueli, 09 10 13, (2-19 oktober, Taiwan 1)

Resrutten ändrades pga tyfonen Parma. Östra kusten utgick. Fö. har vi sett det mesta mellan nord- och sydspetsen. Hisnande vyer, växlande natur, trevligt bemötande. Världens näst högsta byggnad, Kinas skatter, mm. Bad i Kinesiska sjön och varma källor. Bra hotell och god mat. Hälsningar Märnit, Rainer, Ulla-Britt, Hans, Sonja, Anne, Sven, Jörgen, P-O, Birgitta, Greta, Nils-Olof, Stefan K, Liv, Kristina J, Kerstin, Eva

6. Aleppo, Syrien, 11/10 med Världens Resor

Hej! En hälsning till alla våra vänner i SGS. Vi är på en rundresa i Syrien och Jordanien. Mycket kultur att betrakta och försöka förstå. Vi ser fram emot Petra i nästa vecka. Hälsningar Arne och Eje

7. Abisko 26/8-09

Hej alla SGS-are! Visst är Sverige fantastiskt. Vi njuter av vacker fjällnatur och sköna vandringar i Abisko. Hälsningar från SGS-arna: Gunnel, Elly, Monika, Kristina, Yvonne, Marita

8. Tallinn 17/8-09

Hej! Hälsningar från Tallinn. Stan bär på många minnen från svensktiden; gamla stan är charmig med trånga gränder och massor av restauranger. Men också fullt av turister. Hälsningar Monika

9. Lviv, 17/10 -09

SGS-are på några dagars kulturutflykt till Lviv via Warszawa. Intressanta promenader men mycket snöslask. Stig Sandin

Höstmöte i Göteborg

Text: Monika Apell

Så är det då dags för SGS höstmöte. Denna gång förlagt till Scandic Crown mitt inne i Göteborg. Trots att mötet är på hemmaplan för mig, väljer jag att lyxa till det och övernatta på hotellet istället för att släpa mig hem ”mitt i natten”. Många göteborgare väljer dock att bo hemma och endel mer långväga gäster är inkvarterade hos släkt och vänner.

Fredag kväll: Först vickning bestående av pyttipanna, därefter bildvisning – ”egna bilder”.

Vackra bilder från Mongoliet, Grönland och Filipinerna. Medan vi tittar på bilder har styrelsen styrelsemöte. Ett rekordkort möte - om jag förstått det rätt. De vill väl inte missa bildvisningarna?

Åh vad skönt att inte behöva ge sig ut i natten när det är dags att krypa till sängs.

Lördag morgon efter en god och riklig frukost: Anders hälsar alla välkomna och lämnar en kort redogörelse från styrelsemötet kvällen innan. Bl.a. att vårmötet 2010, som var planerat att äga rum i Hjo, nu är flyttat till Lidköping. Det ställe som var bokat i Hjo har gått i konkurs! Därefter låter Kerstin Strandskog oss blicka tillbaka på vårmötet 2009 och Hållandsgården. Vi som var på mötet i Jämtland minns alla fantastiska vyer och fina stunder. Alla ni, som inte tog sig dit - kanske blev ni lite avundsjuka när ni såg hur fantastiskt vi hade haft det.

Kaffepausen utnyttjas till social samvaro och resprat. Mer mat ... eller rättare sagt smörgåsar och kaffebröd ... vi äter och äter och äter på dessa möten. Gott är det i alla fall.

Marie Rådbo - lektor i astronomi vid Göteborgs universitet, en klart lysande stjärna på den göteborgska himlen - är nästa föredragshållare. Marie är en lysande pedagog och tänk vad allt lät enkelt när hon förklarade och fick i alla fall mig att fundera på hur det är där ute. Visste ni t.ex. att Christer Fuglesang bara reste 40 mil ut i rymden. Den sträckan är kortare än en resa mellan Göteborg och Stockholm, men ack så okänd för de flesta av oss. Månen är en ljusekund bort, men sedan blir det svårare att förstå hur långt borta alla stjärnor och galaxer är. Vad finns där ute i en oändlig värld? Det undrar jag efter Maries föredrag.

Nästa punkt på programmet är Sonja och Hans Johansson resa till Madagaskar. De delar med sig av sina upplevelser via ett fint bildspel. Med hjälp av den nya tekniken får vi både rörliga bilder och musik. Fantastiska bilder av hopande och dansande lemurer. Tack för det!

Lunch och därefter promenad till Världskulturmuseet. Vi får en introduktion till utställningen om **Vodou**, framförallt den haitiska. En inblick i en för

oss västerlänningar okänd värld, främmande och annorlunda, men också fascinerande. Efter några timmar på museet, en stilla promenad tillbaka på hotellet, där vi får fika igen. Ack dessa goda kakor.

Kvällens bildvisning - egna bilder – bjuder på äventyr från Chile & Påskön, Svalbard och Rumänien

Söndag morgon: Ulla Johansson berättar om vårens resa till Scillyöarna. En sann SGS resa, som Isabel från Danmark hade utformat. Isabel ville åka dit och varför då inte ta med några kompisar från SGS. Ulla kör med säkra kort – inget datorstrul, diabilderna fungerar utmärkt. Fin natur på lite speciella öar som är ganska okända för oss; men vi blir lite småsugna på att åka dit. Nästa programpunkt är Anders Källgård som ska berätta om sin nya bok om Danmarks, Färöarnas och Grönlands öar. Anders är som vanligt mycket underhållande. Den nya tekniken ... den är inte underhållande. Datorn strular ordentligt, men till slut får vi också se hans fina bilder. Anders kommer att leda den SGS resa, som är planerad till Färöarna i juni 2010. Näst på tur står Bengt Jacobsson, som visar bilder och berättar om Påskön. Nu får vi en mer vetenskaplig redogörelse för Påsköns särpräglade natur och kultur. När jag ser bilder av dessa jätteansikten undrar jag vad det var som drev människorna att göra dessa enorma statyer. Ibland ger kanske vår fantasi oss bilder och tankar som inte stämmer med det som vetenskapsmännen kommer fram till. Hela tiden kommer det dock

nya rön, som kullkastar tidigare idéer. Vi reser jorden runt, men ser ofta inte vad vi har på nära håll. Sista punkt på programmet är Nuri Selim och Mario Madius. De spelar i vanliga fall i ”Svarta Safirer” - en orkester som framförallt spelar romsk musik från Balkan. De ger oss en kort inblick i den romska musiken, romernas historia och traditioner; en snabb lektion om hur romerna som folkgrupp har behandlats under årens lopp. Vi förfasar oss över hur folk blir behandlade i andra länder, men inte heller vi svenskar kan vara speciellt stolta över hur vi har betett oss gentemot romerna. Tyvärr hann Nuri och Mario ge oss endast ett litet smakprov på sin stora musikalitet. Har ni tillfälle att någon gång lyssna på Svarta Safirer ”live” så vill jag uppmana er alla att göra det. Ett härligt gäng med mycket spelglädje.

Efter lunchen är det åter dags att skiljas från alla kära resevänner. Mötet är slut för denna gång. Vår mötet 2010 i Lidköping, en repris som vår vän Olle Carlsson har propagerat så mycket för, ser ut att bli verklighet, tack vare konkursen i Hjo.

Jag ser fram emot att få se Kinnekulle i vårskrud. Vi ses väl i Lidköping – eller hur alla SGS:are???

Reserapport från Cornwall och Scilly Islands 2009

Text och bild: Ulla Johansson

En SGS-resa till The Scilly Islands? Var låg nu de?? En titt på kartan avslöjade att de låg utanför Cornwalls sydvästspets, ute i Atlanten, i Golfströmmen och var kända för sin subtropiska växtlighet. Verkade intressant. En vecka bara på Scilly? Nja, jag hade alltid velat se Cornwall, så jag slängde in en förfrågan via Lotta. "Om någon ville göra mig sällskap på en veckas rundresa i Cornwall?" Eva nappade.

1:a maj tog vi oss på olika vägar till London, övernattade där och åkte sen tåg till Salisbury, en intressant gammal stad med en magnifik katedral. Strax söder om stan fanns en Servasfamilj som gav oss logi i två nätter. Trevlig bekantskap. Vi passade på att besöka Stonehenge, ett 5000-årigt mastodontbygge i sten.

Med tåg fortsatte vi till Cornwall och bodde på B.o.B i Bodmin, centralt mitt i Cornwall, utmärkt för utfärd med buss till "The Eden Projekt" på sydkusten. Ett fult sår i naturen, ett stort öppet kaolinbrott hade fyllts med jättekupoler innehållande tropiska växter, medelhavsflora, m.m. och trädgårdsanläggningar runt omkring. Pedagogiskt, ekologiskt och mycket intressant. Vi gick runt där en hel dag.

Till Tintagel på nordkusten fick vi lift med vår B.o.B-värdinna, som jobbade där. På branta klippor mot vilka Atlantens vågor rasade, låg lämningar av kung Arthurs borg. Enligt legenderna skulle

han ha fötts där. Dis och kylande vind gjorde besöket där trolskt men kallt.

Tågvägen tog vi oss till Cornwalls sydvästspets och Penzance, där vi var i två dagar. Här gjorde vi en bussrundtur på halvön, besåg St Ives, St Michaels Mount och Lands End. När vi gick ut ur bussen där vräkte regnet ner, men det blev snart solsken igen och vi vandrade på branta klippor ovan vita, brusande bränningar på Englands sydvästspets. I Newquay anslöt vi oss till SGS-gruppen från Sverige och flög i ett litet propellerplan en halvtimmes färd söderut till Scilly-öarna. 45 km ut i havet. Det är en grupp på ca 50 öar och kobbar, fem av dem är bebodda och där bor ca 2000 människor.

Den största ön heter St Mary och är 4 x 3 km stor. Här landade vi, åkte minibuss in till Hugh Town, där vi inkvarterades på två B.o.B. Hugh Town är en gullig liten stad med grå stenhus och vajande palmer i trädgården.

Veckan ägnades åt utfärder och vandringar på St Mary och besök båtledes till de andra bebodda öarna St Agnes, Tresco, Bryther och St Martin och en

Vy, St Mary.

Vinodling på St Martin.

obebodd, Samson.

Naturen här ute var förbluffande. Palmer växte i nästan alla trädgårdar, det fanns massor av exotiska blommor, jättegernanium, gladiolus, aloe, liljor m.m. Fåglarna var märkligt orädda. Trots den sydländska blomsterprakten kändes det kallt! Kyliga, fuktiga vindar svepte in från havet. Jag saknade mina yllebyxor!!

Landstigning på Samson.

Regnstället kom till stor användning, trots att det bara regnade en av dagarna. Stället höll mot vind och havsstänk.

Strålände väder hade vi på vandringarna på St Agnes och Gough, ett par tvillingöar, d.v.s. då det var ebb. I forna tider var vattenståndet lägre och alla öarna hängde ihop. Folk har bott på öarna sen stenåldern och vi såg bautastenar, bronsåldersrösen, järnåldershus m.m. speciellt på St Mary.

Vandringar och utfärder leddes av den

kunnige guiden Katherine Sawyer. Ibland var det jobbiga vandringar i stenig terräng, men vår färdledare, Isabel, tog väl hand om oss, särskilt oss äldre.

Blomsterprakten var fantastisk. Växtligheten bestod till stor del av inplanterade träd, buskar och blommor från Nya Zeeland, Sydafrika m.fl. länder. Otroligt vacker var Tresco Abbey Garden. Det är nog den vackraste park jag sett. Proteor i olika former var de mest praktfulla, men där fanns agave, succulenter, liljor, aloe, mimosa, malvor m.m. i alla färger och former. En park att njuta i.

Den vilda floran var också rik. Just nu var torrmarkerna översållade med guldgul ginst och hela områden med lila trift eller sedum och fläckar av Bluebells, en hyacintart. Tidigare hade påskliljor blommat överallt.

De små kyrkorna på öarna var byggda av gråsten och inuti mycket smyckade, målade fönster och vackra textilier var vanliga.

Att folk var engagerade i sjöfart och fiske kan man förstå, men här fanns också vinodling och blomsterförsäljning per postorder!!

Sista kvällen på St Mary besåg vi "Men's Gig" Det var kapprodd i långa båtar från St Agnes till St Mary. Det var en kväll med dis, hård vind och väldiga vågor. Men inte hindrade det roddarna. Karlarna rodde med bara överkroppar denna kulna kväll. Vi turister var påpälsade upp över öronen och frös ändå!! Det var en givande vecka på särregna, väl sevärda öar i Atlanten. Att ta sig dit och hem var lite knepigt, men det gick.

Bland björnar i Alaska

Text: Margareta Jonsson Zelleröth

Foto: Dag Jonsson

En dröm gick i uppfyllelse när vi kunde vandra i Alaskas vildmark bland björnar. Vi började med att tillbringa ett par dagar i Anchorage. Första kvällen kollade vi in Aftonbladets hemsida och huvudnyheten var en skräckinjagande beskrivning av hungriga björnar på gatorna i just Anchorage. Vi konstaterade att vi inte sett några björnar när vi var ute på stan, men undrade vad våra vänner hemma i Sverige tänkte om de nu händelsevis läste kvällstidningen denna dag.

Huvudattraktionen för oss var Katmai National Park. Vi flög inrikes från Anchorage till King Salmon och därifrån åkte vi bil till vår lodge. Vår guide Mark var suverän! Han har bl a gjort reportage och filmer för National Geographic. Att få komma in i nationalparken krävde

vissa förberedelser. Man måste vara för-anmäld som besökare. Det måste finnas legitimerad guide och sjöflygplan inklusive pilot bokade. Första turen till nationalparken gick till Brook Falls, där parkens administrativa anläggning ligger, och där får man börja med att gå i "Björnskolan". En videofilm visades och sedan blev det ett kort förhör. Alla klarade provet och vi var nu "licensierade" björnskådare redo för ett första besök i parken.

Kortfattat kan utbildningen sammanfattas så här:

- Du går på björnens stigar och om björnen kommer är det du som skall lämna stigen.
- Spring inte; backa bort från stigen.
- Björnar har ett utpräglat luktsinne. Ha inget ätbart med dig, inte ens ett tuggummi.

- Gå aldrig mot en björn. Dra dig undan, direkt och diskret.

- När du vandrar på stigar i hög vegetation skall du prata med medresenärerna (eller dig själv) så att björnarna hör att du är där.

Det blev ett mycket kort besök denna första halvdag i parken, men

Björnen sover, björnen sover, i sitt lugna bo...

vi fick se den första björnen. Visserligen var det på ganska långt håll, men det var en speciell känsla. Troligtvis var det en hona som nyligen kört iväg sina ungar. Nu kunde vi i en dryg halvtimme se hur hon badade, åt lax, tog en promenad på land och simmade runt i floden innan hon slutligen begav sig iväg till den intilliggande insjön. Om vi varit på platsen ca två veckor tidigare, dvs i början av augusti, hade vi sett massor av björnar samlade vid vattenfallen för att fånga laxarna som hoppar uppför fallen. Då är det som mest besökare i området och långa köer till utsiktsplatsen, där man då bara får vistas i 30 minuter.

Det finns bara en art av brunbjörnar enligt vår guide. Alla bruna björnar är nära släkt. I Alaska har nog grizzlybjörnarna fått sin dåliga rykte på grund av att de alltid är hungriga. De lever i inlandet där de huvudsakligen livnär sig på ris och bär. De är konstant hungriga och välvilligt inställda till mer mättande föda. Deras släktingar vid kusten och längs floderna, som äter upp sig på fet lax inför vintern, är mycket större, men mindre

hungriga. Vi fick veta att en inlandsbjörn, som ätit upp sig inför vintersömnen, väger ungefär lika mycket som en laxätande björn vid kusten väger när han lämnar idet på våren och är som magrast.

Nästa dag besökte vi Crosswind Lake, som ligger i norra delen av parken. Det är ett mycket kargt hedlandskap med en stor flod och ett par mindre sjöar. I bakgrunden såg vi snöklädda berg. Temperaturen låg på 12-14 grader. Det var mulet och blåste kalla, hårda vindar. Vi rörde oss en hel del vid floden och hade vadarbyxor och kängor så att vi skulle kunna korsa den. Där fanns massor av lax. Under lekperioden är de intensivt röda. Eftersom de dör när de lekt färdigt fanns mängder av halv- och helrutten fisk längs stränderna och lukten var påträngande trots att luften var kylig. Vi såg flera björnar den här dagen, de flesta på långt håll. De vandrade lugnt och stillsamt över hedarna eller nere intill flodfåran. När vi åt lunch hade vi turen att se ett par lekande björnar på andra sidan dalgången. Vi uppskattade underhållningen mycket. De var på för långt avstånd för att känna doften från vår mat. Guiden hade alltid lunchen packad i en låst, tät, björnsäker behållare som var garanterat luktfri.

Tredje och sista dagen i parken tillbringade vi i Inlink Arm, ett område med rik vegetation. Guiden hade egentligen tänkt en annan plats, men från planet såg han tält där och det skrämmer bort djuren. Ja, man kan få tillstånd att tälta

i parken och även att fiska i floderna. Nu hade vi växlande molnighet, lite sol då och då och nästan vindstill. Det innebar att myggen kom fram och de var många! Vi behövde inte vänta länge på den första björnen och nu var den betydligt närmare jämfört med gårdagen. Vi fick samtidigt syn på en vithövdad örn i ett träd bakom oss. Det var problem att vilja titta på båda, 180 graders vinkel. Vi snurrade runt, tittade och fotade. Vi vadade och gick i högt gräs på björnstigar längs floden. Vi stannade en lång stund på en sandbank mitt i floden i floden och där började vi också med lunchen. Då kom en björnhona med sin unge och all mat packades omgående ner i specialförpackningen. Hon hade känt matlukten med sitt skarpa luktsinne. Honor med ungar är alltid på sin vakt och de får absolut inte känna sig hotade så att de går till försvar. Nog pirrade det lite i magen när hon stod och sniffade och försökte komma fram till vad lunchen bestod av. Lite senare fick vi under en lång stund titta på två björnar som möttes i floden och började busa och leka. Det var ingen tvekan om att de kände varandra sedan tidigare. Vi kunde titta på dem en halvtimme. Då drog de sig ner

mot en sjö. Det gjorde vi också efter ett tag och då stötte vi på dem igen. Nu var de både mätta och trötta och den ene passerade oss simmande ute i sjön och gick sedan upp på land för att sova middag. Han grävde en rejäl grop att lägga ner magen i. Det ökar bekvämligheten när man skall ta sig en tupplur. Han hade lagt sig mellan oss och landningsplatsen, så när vi till sist var tvungna att lämna området fick vi gå en liten omväg i det höga gräset. Björnen hade svårt för att somna på grund av myggen och kliade sig ofta. Att det kom ett brummande sjöflygplan för att hämta oss rörde honom däremot inte i ryggen. Piloten blev fascinerad över situationen och anslöt sig till oss och fotade, så vi fick lite extra tid med björnen tack vare detta. Han lyfte inte ens på huvudet när planet lyfte, han kanske redan hade hunnit somna. Det var i alla fall ett fantastiskt slut på dagarna i Katmai, där vi såg vi ca 20 björnar sammanlagt.

16

Pruta med stil, respekt och förnuft

Text: Marianne Billing

”Pruta med mig då” säger den lilla kinesiskan på ett för den tiden statligt turistvaruhus i södra Kina och ler så glatt. Hon vet att turister vill pruta och att priset på varan är satt därefter. Efter att ha skojar fram och tillbaka, än ger den ene efter än den andre blir vi till sist överens. Flickan skiner som en sol och jag är helt nöjd. Det är ju ändå så billigt.

Att pruta utomlands är ett äventyr. Och tänker vi verkligen på vad vi gör. Ser vi en spännande vara för oss ovanlig och som vi gärna vill ha, startar för både säljare och köpare en febril tankeverksamhet. För köparen, hur mycket är varan värd för mig och hur mycket vill jag betala och hur mycket kan jag komma undan med. För säljaren, hur mycket kan jag få och hur mycket är jag villig att gå ned.

Är det för våra förhållanden billigt betalar vi priset, men då kanske säljaren tycker att vi är idioter och affären förlorar sin glans. I en del länder är prutandet en del av spänningen, kontakten och glädjen för båda parter. Det är viktigt att vi har fingertoppskänsla för att inte sårarskilt om vi handlar med barn. De är utsända av sina föräldrar för det är hjärtknipande med några stora barnaögon som vill sälja och då är vi lättpåverkade. Detta kan vi ha många åsikter om och det är upp till var och en att fara varligt fram.

Ingen säljer något med förlust men ibland kan det egna mödosamt gjorda handarbetet bli orätt betalt för att det är viktigare att få pengar till mat. Det ger dåligt samvete till köparen och det händer att man om möjligt försöker att rätta till misstaget senare.

Hur bär man sig då åt för att inte uppmana till överpriser men samtidigt ge vad som är skäligt och där båda är nöjda? Långt inne i Afrika lärde mig en ung man hur ett köp skall gå till för att vi som har råd skall handla med respekt.

Efter ett ihärdigt prutande hade jag köpt en färggrann handvävd filt av en gammal man. Vi hade hållit på med affären en stund. Jag gav ett lågt pris och vägrade att ge upp. Detta var mitt pris, inget att diskutera. Han gick ned undan för undan och till sist tog han mitt bud. Jag var jätteglad för det var en vacker filt. Egentligen visste jag inte det rätta värdet, som t.ex. hur många arbetstimmar det hade tagit. Mannen såg inte glad ut men accepterade. Att han inte var nöjd ingick i spelet antog jag. På väg med filten under armen, kom en ung engelsktalande man ikapp mig. Han sa: ”Det är min far du köpte filten av och nu förlorade han ansiktet inför åskådarna.” ”Hurså, prutade jag för mycket” ” Det är möjligt sa han men du förstår inte vad en sådan förhandling betyder i våra länder. Du utgick från en låg summa och

vägrade att gå ett steg upp, så gör man inte. Då tvingar du honom att sälja till ditt pris för att han behöver pengarna och han förlorar ansiktet. Du skulle ha börjat lägre och när han gick ned ett steg kunde du gå upp ett steg och ni kunde fortsätta till nivån blev den rätta. Han hade då fått dig att gå med på några av hans krav och han på dina. Nu gav du inte med dig alls, han lyckades handla med dig men han förlorade ansiktet inför sin familj och sina vänner”.

Han gav mig en tankeställare, det är så enkelt för oss att inte tänka efter och att såra. Att hårdnackat hålla på ett pris inför en säljare som behöver sin inkomst ger en bitter eftersmak. Desto roligare är det när efter en liten prutning hit och

dit den lilla beduinflickan får sina pengar för ett enkelt halsband och med glittrande ögon säger:” Nu springer jag hem till mamma med pengarna”!

Försäljning på gatan är en livsnödvändighet för många och det kan vi tänka mycket om, men det finns de som inte har något val. Det vi bestämt tar avstånd ifrån är varor av material som det är införselbjudet för, där hjälper inte några låga priser. Där gäller respekten för lagar och förordningar.

Du köper för att glädja dig själv eller kanske en god vän eller helt enkelt för att säljaren behöver pengarna och gör på det sättet en motprestation. Försök att hitta balansen och pruta med respekt för människan.

Lördagen den 14 november firade SGS-östra 10 år med tårta och bilder från sydpolen och nordatlanten.

Närkontakt med regnskogen

Text: Margareta Jonsson Zelleroth

Foto: Dag Jonsson & Margareta Jonsson Zelleroth

Den 24 november 2008 var vi i Costa Rica och bodde på en lodge, som ligger på en smal strandremsa mellan havet och regnskogen. Den dagen skulle vi besöka nationalparken Corcovado och det var en dryg timmes båtresa dit. Vi steg upp redan klockan 5. När vi tände lampan upptäckte vi att vi hade en invasion av små krabbor i rummet. Vi lyckades fånga och bära ut ett drygt dusin innan vi rusade ner till frukosten. Efter en stund kände jag hur det kittlade vid tårna i högerskon och jag var övertygad om att jag hade en krabba i skon. Jag brukar kolla skorna innan jag använder dem, men just den här morgonen glömde jag det på grund av den intensiva krabbjakten. Alltså, av med skon och ut ramlade en stor spindel! Kroppen var stor som ett finger och sakta och metodiskt vecklade den ut alla åtta benen så att den blev stor som en handflata. Sedan vandrade den stillsamt iväg över golvet, till synes helt utan skador. Det var en tarantella! Vår guide Orlando sa tröstande att det inte var den giftigaste sorten, som har dödligt bitt. Även den här modellen kunde ha gett ett mycket plågsamt bitt och man

kunde ha blivit mycket sjuk av det. Så jag hade tur!

Vi åkte till parken. När vi kommit i land försvann guiden in bland buskarna vid stranden men kom genast utrusande ur skogen igen. Han hade av misstag väckt en tapir. Vi ombads gå in försiktigt för att titta och fotografera. Dag och jag var först in i grönskan. Tapirer ser inte så bra, men de har utmärkt luktsinne. Tapiren kom sakta emot oss och stan-

nande på en halv meters avstånd. Den sniffade mot oss, nerifrån och upp, uppiifrån och ner, flera gånger. Sedan vände den huvudet åt sidan och kräktes!

Vid det här laget började resten av gruppen undvika att gå närmast mig. Guiden sa inget, men jag såg på honom att han hade svårt att hålla sig för skratt.

Vid lunchtid passerade vi parkens administrationsbyggnad och då passade jag på att använda torrdasset där. Det var ett av de minsta jag sett och det kändes som om väggarna höll på att falla in över

vi en stor padda, som tryggt satt lutad mot dörrkarmen till vårt rum. Den var stor som två knutna nävar tillsammans. Förmodligen var det den stora och

mycket giftiga agapaddan, men det visste vi inte då. Det tog oss en stund att hitta lämpliga redskap för avvisning av besöket, men det löste sig och vi kunde få ut den i den vilda trädgården igen.

Nu var det äntligen sovdags efter en spännande dag med några av regnskogens djur.

När vi på kvällen kom tillbaka till vårt rum efter middagen på lodgen upptäckte

*"Så ser det ut när tanterna kommer loss", Donauresan 2008,
Bild och text: Monika Apell*

Det andra Kina -Taiwan, Macau och Hong Kong

Text: Kerstin Larsson; bild: Stefan Karlsson

Den 2 oktober åkte 16 SGS-are under ledning av Jörgen Fredriksson på Världens Resor till Taiwan för att sedan fortsätta till Macau och Hong Kong.

Under sensommaren-hösten har namnet Taiwan dykt upp i svensk press vid två tillfällen. Den första gången var i samband med tyfonen Morakats härjningar den 8 augusti. Tyfonen var den värsta på ett halvt sekel och tog 600 människors liv. Regeringen fick svidande kritik för sitt sätt att hantera katastrofen och kritiken fick premiärministern att avgå. Den andra gången Taiwan dök upp i pressen var i mitten av september när förre presidenten, Chen Sui-bian, dömdes till livstids fängelse och 40 miljoner i böter för korruption.

I Taiwan eller Republiken Kina är det officiella språket mandarin.

Öns yta motsvarar ungefär Skåne plus Blekinge. Folkmängden är ca 24 miljoner varav ca 70% bor i städerna. Taiwan är efter Bangladesh världens mest tätbefolkade område med mer än 600 invånare/km². Buddhismen är störst religion och därefter kommer taoism ofta uppblandad med konfucianism och traditionell kinesisk folktro. De flesta helgedomar förenar de olika traditionerna även om det finns en del renodlat buddistiska tempel. Taiwan har en av de tuffaste skolutbildningarna i världen. De har obligatorisk 9-årig skola och läs och skrivkunnighet är ca 96%. Andelen unga

som har högskoleutbildning är ca 50%. Föräldrarna satsar en stor del av sin inkomst på sina barns utbildning, vilket naturligtvis sätter en stor press på dem att prestera.

Det första intrycket när vi bytte plan i Hong Kong var att i denna del av världen är man noga med hygien. Redan på planet fick vi fylla i en hälsodeklaration och intyga att vi inte hade symptom som skulle kunna innebära att vi hade svininfluensa. När vi passerade kontrollen till transithallen granskades vi noga och personal stod beredd med IR-termometer för att mäta temperaturen i pannan, om de tyckte vi såg blanka ut i ögonen. Detta kontrollbehov följde oss under hela resan och överallt fanns handdesinfektionsmedel och vid entréer till hotell och museer fanns ofta personal som ville mäta temperaturen i pannan på oss. I tunnelbanan fanns stora plakater, som visade hur man hostar och nyser på ett ansvarsfullt sätt.

Ett annat allmänt intryck var att detta är en mycket ren del av världen. Inget skräp, ingen grafitti, ingen äverkan så långt ögat kunde se. Det var ett rent nöje att åka allmänna kommunikationsmedel. Tänk om vi kunde ha det så, här hemma i Sverige!

Den planerade ruten fick ändras pga en jordbävning under vår första natt i Taipei (epicentrum låg några mil utanför

Teplockning i Rueili.

Hualien, styrka 6,3 på Richterskalan) och tyfonerna Morakat och Parma. Bl. a regnade det 1300 mm några mil söder om oss under våra första dagar. Vi fick skippa de östra delarna och ön Lanyu och i stället se mer av de norra och västra delarna.

Några minnen från resan:

Taipei 101 (509 m) stod färdigt 2003 och ersatte då Petronas i Kuala Lumpur som världens högsta byggnad. Rekordet kommer att slås med bred marginal då Burj Dubai (818 m) blir färdigt i slutet av 2009. Hissen i Taipei 101 är snabbast i världen och kan gå med 60 km/tim. Vi var uppe på 89 våningen på 43 sek. Ut-sikten var mycket fin men sikten kunde varit bättre. Imponerande var det flera ton tunga klotet som var synligt upphängt och som skulle kunna dämpa svängningar orsakade av jordbävningar

och tyfoner med upp till 40%. Tydligt ett vanligt, men sällan sett, sätt att motverka naturens krafter på skyskrapor, då kloten oftast är inbyggda.

En hel dag, då regnet öste ner, ägnade vi åt Nationella Palatsmuseet. Här finns alla de skatter som skulle finnas i Förbjudna staden i Peking. Det är föremål som givits till kejsarna under 1000 år. När japanerna angrep Kina tog Chiang Kaishek med sig samlingen under 16 års flykt. Först vid flykten till Taiwan 1949 fick samlingen ett nytt hem i Taipei. Underbart vackra föremål! En verklig fröjd för ögat!

I Taipei besökte vi också Chiang Kaisheks Memorial vars enorma byggnader liknar dem i förbjudna staden. Vi tittade på vaktombytet. Chiang Kaishek var ledare i Taiwan efter förlusten mot kommunisterna 1949 till sin död 1975

då han efterträddes av sin son.

Vi fick vara med om teeceremoni på Wistaria Teahouse i Taipei. Sittande på golvet runt ett lågt bord invigdes vi i hur man tillagar och dricker te enligt konstens alla regler. Vi fick prova ett oolongte och en poeur som varit lagrad i 60 år. En viss smak av hö kunde märkas hos det sista.

I stället för att som i de ursprungliga planerna vända mot sydost, tog vi en tur norrut till Jioufen och Yehliu. Jioufen nordöst om Taipei är mest känt som inspelningsplats för filmen "City of Sadness" regisserad av Hou Hsiao-hsien (1989). Filmen är ett uttryck för den nya våg som uppstod i Taiwan efter fallet av 40 års militärdiktatur. Numera är Jioufen till stor del en lång trång gata med marknadsstånd och tehus. I Yehliu, längst norrut i Taiwan, besökte vi Geoparken. Klipporna, som innehåller kalksten, har eroderats av havet och genom vädrets och markrörelsernas inverkan har svampliknande figurer bildats. Verkligen ett säreget område! Vågorna gick höga och på stranden låg massor av drivved, ett minne av tyfonen.

I bergen norr om Taipei besökte vi Juming Skulpturpark. Parken är skapad och bekostad av Ju Ming, en taiwanesisk skulptör med internationell ryktbarhet. Parken är 10 ha stor och innehåller 500 skulpturer i brons, rostfritt stål, keramik och målat trä. Ju Ming arbetade inom framförallt tre områden som han benämnde "Taichi", "Living World" och "Armed forces".

I parken fanns bl.a 300 militärer i na-

turlig storlek som man kom mycket nära då många av dem kom "gående" på gångarna.

I Beitou, som är en stadsdel av Taipei, bodde vi på ett hotell med badavdelning med vatten från varma källor. Vi tillbringade en trevlig kväll i renlighetens tecken.

Mellan Taipei och Kaohsiung City åkte vi shinkansen. Denna invigdes så sent som i januari 2007 och går i ca 300 km/tim. Det kändes förvånansvärt behagligt att åka med den.

Högt uppe i bergen i Sihchongsi i södra delen av Taiwan badade vi i varma källor med kraft att föryngra och göra oss vackra. Sista bassängen var grund och full av småfisk. När vi stack ner fötterna i den blev vi attackerade av ett gäng fiskar som med god aptit kalasade på hudavlagringar. En kittlande upplevelse. Vi fortsatte ner till Taiwans sydspets och fyren i Eluanbi. Vi bodde två nätter i Kenting som är ett rekreationsområde som årligen besöks av ca 5 miljoner. Här kan man bada, surfa, dyka m.m året runt. När vi var där var det extra mycket folk eftersom det var "Double Tenth Day" dvs den 10:de oktober och Taiwans nationaldag.

Vi fick guidning på engelska av en lokal guide i Kenting National Forest Recreation Area. Området karakteriseras av korallklippor som beräknas vara ca 100 000 år gamla och nå en höjd av 240 m över havet. Förutom vilda växter fanns det över 1000 olika plantor i en tropisk trädgård. Störst intryck på mig gjorde ett 400 år gammalt träd, Heritiera

littoralis, med sina mycket märkliga rötter.

Utanför Kenting låg ett stort och relativt nytt akvarium, som bestod av tre avdelningar, en för Taiwans vatten, en för världens vatten och en för korallvärlden. Här stannade vi en hel förmiddag för att studera märkliga fiskar och njuta av vackra koraller.

Vi gav oss högt upp i bergen till Rueili, en liten by som varit helt avskuren från omgivningen i tre veckor efter tyfonen Morakats härjningar. Det var tänkt att vi skulle åkt på den enkelspåriga järnvägen en bit, men den var så illa åtgången att det beräknats att det skulle ta tre år att laga den. I stället fick det bli buss hela vägen. Man hade rensat vägbanan, så det gick att komma fram, men på sluttningarna låg det på vissa ställen stora mängder rasmassor. I Rueili odlar man det berömda oolongteet och vi fotograferade teplockerskor och tetillverkning. En svensk livsmedelsinspektör skulle väl haft en del att invända mot hanteringen. Vi gjorde flera vandringar och såg bl. a sharonfrukter som var skyddade med papperspåsar på träden, aubergine, ris, kaffe, hängande lanternor, piri-piri, flitiga lisa, jasmin, orkideer mm. En vandring gick genom en bambuskog. Det var fel årstid att uppleva en av Rueilis stora sevärldheter - eldflugorna. Under tiden mars-juni glittrar bergssidorna av dessa bioluminiserande, oräkneliga små djur. Resan avslutades med ett besök i Macau och Hong Kong.

Vi besökte Macaus mycket trevliga mu-

seum, som speglar Macaus speciella historia och tittade på ruinen av St Pauls katedralen, en vacker jesuitkyrka från 1600-talet.

Macau är en större spelhåla än Las Vegas och har drygt 20 casinos. Efter mörkrets inbrott strålar det av neonljus i alla färger. I Hong Kong var vi uppe på Victoria Peak (ett måste för alla turister) och blickade ut över stans imponerande siluett. Det finns ca 8000 skyskrapor, vilket är fler än i New York.

I städerna hade vi inte egen buss utan gick och använde tunnelbana, buss och spårvagn.

Jörgen var fenomenal på att få med oss alla på samma gång. Det var verkligen ett lyckat sätt att förflytta sig, som gjorde att vi kom betydligt närmare befolkningen.

Människorna var trevliga, lite nyfikna och tillmötesgående men få vågade sig på att prata engelska. Lite förvånansvärt med tanke på att de läser engelska i skolan från 3:e klass.

Deras undervisning är dock mest teoretisk och det ägnas inte så mycket tid åt konversation. Vid en lunch i Tainan träffade vi på tre unga tjejer som övervann sin blyghet och ville veta var vi kom från och vad vi gjorde i Taiwan. Med dem hade vi ett mycket trevligt samtal medan vi väntade på maten. Ibland fick vi ta till papper och penna och skriva frågor och svar och det var tydligt, att detta var betydligt lättare för dem.

Maten var god och varierande. Oftast åt vi ett tiotal smårätter, placerade på ett snurrbord, med ätpinnarna i högsta

Juming skulpturpark

hugg. Maten kunde vara kinesisk, ibland med touch av kantonesiska eller sichuanesiska influenser, koreansk eller japansk. Ibland intog vi kvällsmålet i form av smårätter på någon nattmarknad i närkontakt med lokalbefolkningen.

Vi var alla mycket nöjda med resan. Vädret kunde väl varit lite bättre i början men på slutet belönades vi med sol.

Taiwan är mycket intressant och man slipper trängas med en massa andra turister. Jörgen, som pratar flytande mandarin, lotsade oss vant mellan de olika sevärdheterna och delade med sig av sina gedigna kunskaper. Han visade också prov på stor rutin då han med kort varsel fick lägga om en del av resan och lyckades att göra det till allas belåtenhet.

***Den som funderar för mycket på nästa steg,
kan bli stående på ett ben resten av livet.
Kinesiskt ordspråk.***

Resemästarens sidor

Två SGS-grupper har kommit hem från den spännande och uppskattade resan ”Det andra Kina”. Det var kanske tur att det var rutinerade Jörgen Fredriksson som ledde den första resan, eftersom kraftiga regn och hårda vindar gjorde att programmet fick läggas om radikalt. Nu blev båda resorna lyckade!

På höstträffen i Göteborg presenterades två nya resor för föreningens medlemmar:

1. Nordkorea med firandet av Kim Il-sungs födelsedag och möjlighet att förlänga i Sydkorea. Arrangör: Världens Resor. Ledare: Jörgen Fredriksson.

Världsarvet Carolusborg i Ghana.

2. Guldkusten, en rundresa genom Ghana, Togo och Benin med folkliv, marknader, voodoo, musik, historia och natur. Arrangör: Magnus Andersson Expeditions i samarbete med Gränslösa Resor. Ledare: Magnus Andersson.

Intresset för resan till Guldkusten var enormt, men även intresset för Korea var tillräckligt för att göra den till en SGS-resa. Är du intresserad av att få program på någon av resorna ska du kontakta respektive arrangör.

Läs mer om SGS-resorna på vår hemsida, www.sgsresa.nu!

Lotta Borgiel, Resemästare

Kalendarium

Klassiska Burma

22/1–6/2 2010
1 damplats kvar!

Färöarna med Anders Källgård

Prel 1-7 juni 2010
Några platser kvar

Guldkusten

22 december 2010 -
14 januari 2011
4 februari 2011 -
27 februari 2011
Anmäl intresse!

Nordkorea

10 – 17 april 2011 (10 -
24 april inkl Sydkorea)
Anmäl dig!

KLASSISKA BURMA

Följ med Världens Resor och Jörgen Fredriksson på en mycket spännande resa till Burma. Gamla kungadömen i ruiner blandas med omtumlande och livliga städer. Vi möter en spännande historia, såväl i dåtid som i nutid.

Under fyra dagar färdas vi på Irrawadyfloden och bor ombord på nyrenoverade RK Pandaw. Vi chartrar denna båt som ursprungligen är från 1947 och nästan komplett i teak. Vi bor i trevliga hytter med dusch och toalett. Från båten gör vi strandhugg i gamla huvudstäder och krukmakarbyar. Ombord på däck får vi föreställningar med lokal marionetteater och en dans- och teater föreställning av landets bästa utövare.

Vår resa börjar i den starkt kolonialt präglade staden Rangoon där vi bor på gamla anrika Strand Hotel.

Under resans gång kommer du också till Inlesjön i Shanstaten och det märkliga Mt Popa som är hemvist för *nats* Burmas folkliga tro. Vi färdas sedan med båt från Bagan med sina 2000 sandstenspagoder till Mandalay där vi med hjälp av tolkar rör oss i små grupper och utforskar olika hantverksskrån i staden.

Till den gamla brittiska bergsstad Pyin Oo Lwin åker vi med ett tåg som zickzackar sig upp i Shanbergen, mellan Avas gamla pagoder åker vi hästdroska och på Inlesjön åker vi med små båtar och ser på ett dimhöljt morgonfiske. Vi vill visa ett Burma som är så mycket mer än de bilder vi sett på tv om juntans övergrepp. Burmeserna är oändligt trötta på att vara isolerat och möter oss med tacksamhet, nyfikenhet och glädje. Följ med du också på en omtumlande resa till ett av världens trevligaste länder.

Datum: 22 januari - 6 februari 2010

Antal dagar: 16 dagar

Resans prel. pris: 39.000 kronor (övre däck), 37.500 kronor (undre däck)

Enkelrumstillägg (ej båten): 3.500 kr
Antal deltagare: 20 - 30 personer
Bokning: Världens Resor, tel 08-669 55 25,
e-post jorgen@varldensresor.se

*1 damplats kvar!
Anmäl dig innan jul!*

NATURSKÖNA FÄRÖARNA MED ANDERS KÄLLGÅRD

En resa fylld med kultur, historia och spännande natur. Under 7 intensiva dagar får vi uppleva Färöarna i sällskap av vår guide Anders Källgård som nu är aktuell med en ny bok om bl.a. Färöarna. Vi besöker kända och okända delar av ögruppen. Vi använder Torshamn som bas när vi tar oss runt och de sista två nätterna bor vi på ön Vagar. Vi kommer runt på olika öar, provar på färöisk mat, lär oss om historien och hur man lever idag. En resa där vi verkligen gör en djupdykning in i ögruppen, som är en relativt okänd del av Norden.

Datum: 1 - 7 juni 2010

Pris: 22 400:

Färdledare: Anders Källgård, uppskattad färdledare och författare till bland annat boken "Danmarks, Färöarnas & Grönlands öar".

Anmälan: Grönlandsresor, tel 08-556 269 70,
e-post info@gronlandsresor.se

*Några platser
kvar!*

GULDKUSTEN

En fullspäckad resa genom GHANA, TOGO och BENIN med mycket folkliv, marknader, voodoo, musik, historia och natur.

Följ med på denna ovanliga SGS-resa till de tre västafrikanska länder som anses vara voodoo-kulturens vagg. Härifrån spreds voodoo med bland annat slavhandeln till främst Brasilien, men även till Haiti, Kuba och andra länder i Västindien. I Ghana, Togo och Benin lever den starkt kvar och har än i dag en framträ-

dande roll i det dagliga livet. Vi kommer ofta att stöta på voodoo på vår färd och får bland annat se präster utföra sina offerceremonier vid heliga altare och offerplatser.

Redan år 1653 etablerade Svenska Afrikanska Kompaniet en handelspost i nuvarande Ghana och lät uppföra handelsfortet Carolusborg direkt vid kusten. Efter viss om- och tillbyggnad står fortet kvar än i dag och är upptaget på UNESCO:s världsarvslista sedan år 1979. President Barack Obama besökte det vid sin korta visit i Ghana i juli i år. Vi kommer givetvis också att göra ett grundligt besök i fortet som numera heter Cape Coast Castle.

Ashanti, Lobi, Gourounsi, Dagari, Talensi, Dagomba, Konkomba, Taneka, Taberma och Somba är bara några av de många olika stamfolk vi möter på vår väg. De har i grunden liknande levnadsförhållanden, men skiljer sig mycket åt i detaljerna, inte minst vad beträffar bostäder. Flera av dem bygger jättelika, närmast fortifierade bostäder mitt ute bland sina fält. Vår lokale expertguide berättar mycket om deras dagliga tillvaro och deras kultur.

Avgången i december kommer att innehålla en voodoo-ceremoni i Ouidah, Benin, då en mängd festklädda voodoo-anhängare vandrar vägen ”of no return” ner till stranden för att hedra alla de miljontals slavar som lämnade den afrikanska kontinenten. Deltagarna på avgången i februari kommer att vara med om en ceremoni med de välkända Zangbeto maskerna. De påminner mest om vandrande höstackar med män i trance mitt i dem, men de är egentligen stränga nattväktare hos Yorubafolket.

Västafrika är inte känt för något omfattande djurliv, men det finns faktiskt några reservat som är sevärda även om de inte kan mäta sig med reservaten i östra och södra Afrika. Vi tillbringar två dagar i Parc National de la Pendjari i nordligaste Benin.

ALLA KAN DELTA - RESAN ÄR INTE SÄRSKILT ANSTRÄNGANDE

Vi reser alla gemensamt i en rejäl buss utom i Pendjari, där vi åker i speciella safari-bilar. Vi bor på hotell alla nätter. Hotellen är för det mesta av god eller hyfsad standard, men längst ut i bushen måste vi några gånger räkna med hotell av s.k. "lokal standard". Frukost och lunch intar vi i regel på hotellen medan luncherna ofta är i form av en kall picknick i naturen eller en enkel måltid i någon lokal restaurang.

Tidpunkten för resan är vald med tanke på att det då är minst risk för regn. Räkna med torr luft och dagstemperaturer på upp till över 35 grader i de norra delarna av länderna. Närheten till havet innebär hög luftfuktighet med viss risk för regnskurar och cirka 30 grader på eftermiddagarna i de södra delarna.

Resan, som är endast för medlemmar i SGS, leds av Magnus Andersson och en erfaren, engelsktalande lokal guide.

Datum & preliminärt pris:

22 december 2010 - 14 januari 2011, (24 dagar), ca 48 000 kronor

4 februari 2011 - 27 februari 2011 (24 dagar), ca 46 000 kronor

Detaljprogram beräknas vara klart i mars 2010. Om du är antecknad på intresselistan får du programmet hemskickat. Intresset för resan är mycket stort och därför planerar vi även avgångar till vintern 2011-2012. Anmälningsförfarandet kommer att ändras. Istället för att anmäla sig per telefon en viss tid, så kommer plats att tilldelas genom lottdragning. Styrelsen kommer att bestämma reglerna och exakt vad som gäller. Hur du skall gå tillväga för att vara med i lottningen kommer att framgå av detaljprogrammet.

Önskar du mer information eller vill anteckna dig på intresselistan, kontakta:

Lotta Borgiel, Gränslösa Resor AB, tel: 0151 - 209 00 (Telefontid: månd-fred 0900-1500), e-post: lotta@granslosaresor.se

NORDKOREA KIM IL-SUNGS FÖDELSEDAG med möjlig påbyggnadsvecka i Sydkorea

Följ med Jörgen Fredriksson, asienkännare och delägare i Världens Resor, på en resa till Nordkorea, det kalla krigets sista utpost och världens idag mest slutna stat. Vi kommer hit när Kim Il-sung, Den Store Ledarens, födelsedag firas med stort skådespel och tusentals koreaner i färggranna kläder dansar på Kim Il-sungs torg.

Vi börjar i Pyongyang och ser de otaliga hyllningarna till Kim Il-sung och den nuvarande ledaren Kim Jong-Il. Triumfbågen, Juchetornet, Kim Il-sungs maosuleum och flera andra monumentala byggnader har byggts för att imponera på omvärlden. Det är inte ofta vi får tillåtelse att möta vanligt folk, men när vi besöker stadens nöjesparker, åker tunnelbana och gör ett besök på Barnpalatset så får vi sakta men säkert fram en tydligare bild av Nordkorea. Besök på muséet för amerikanska krigsövergrepp samt besök vid DMZ ger oss en bild av hur Nordkoreas alldeles egna syn på omvärlden ser ut. I den gamla huvudstaden Kaesong besöker vi gamla konungagravar, ett vackert Konfucius-tempel och bor i traditionell stil i den gamla delen av staden.

Vi erbjuder också ett påbyggnadspaket med färdledare under en vecka i Sydkorea med stopp i megastaden Seoul, gamla huvudstaden Gyeongju och Sydkoreas andra stad Busan med några av landets finaste stränder. Vi lovar en oerhört tankeväckande resa.

Resans pris: Nordkorea 21 800 kr (8 dagar), Nord- & Sydkorea (15 dagar) 31 800 kr.

Tid: 10 - 17 april 2011, 10 - 24 april 2011 inkl Sydkorea.

Bokning: Världens Resor, tel 08-669 55 25, e-post jorgen@varldensresor.se

Peregrinera sa man förr, då diligensen satte iväg över backen, ostindienfararen kastade loss, vägarna lockade och horisonten lyftes. Peregrinera, det är konsten att resa: att formera sig mänskligt, hålla själen frisk, sinnet öppet.

Ur: "Resan till paradiset" av Olle Hammarlund

B

Års-SGS, CO EBY Mattsson,
Snickarbacken 8, 130 22 Enkoping

